

SESSIÓ 4 - Tema 42 del Catecisme
SOM HEREUS D'UNA GRAN PROMESA
Pàgines 14 i 15 del Segon Quadern

“Crec en la vida eterna”

ELS OBJECTIUS

- **Conèixer la fe:** Descobrir la fidelitat de Déu que ens mou a viure amb l'esperança d'una vida plena en aquest món i, eterna, més enllà de la mort.
- **Iniciar en la litúrgia:** Conèixer que en l'Eucaristia de cada diumenge ens unim a moltes persones, especialment Maria i els sants, que ens van al davant en el camí cap a la vida per sempre.
- **Viure la fe:** Comunicar l'**Esperança** com a virtut teològica, fonamental en la vida dels seguidors de Jesús.
- **Ensenyar a pregar:** Agrair el do del Baptisme en el qual Déu Pare ens va posar en camí cap a la vida eterna.
- **Encoratjar a la vida cristiana i a la missió:** Entendre que la comunitat cristiana té una llarga història i que nosaltres no som els primers a creure, sinó que ens incorporem a una llarga trajectòria d'homes i dones que han viscut confiant en Déu.

ELS PASSOS A SEGUIR EN LA SESSIÓ D'AVUI

1. Resar i passar llista
2. Presentem **els profetes:** què és un profeta? És un home enviat per Déu al seu poble, per a recordar l'Aliança i anunciar la vinguda del Salvador. Moltes vegades el poble no va voler escoltar la seva veu.
3. Busquem **els noms dels profetes**, a l'índex de la Bíblia i els anirem apuntant en la línia de petjades que hi ha a la **pàgina 14 del segon quadern**. (els teniu a solucions)
4. Llegim algun dels **textos on es recullen les seves profecies**. Mirem que siguin textos que ajudin a enfortir l'esperança (per exemple Is 40, 9-11, Jr 33,14-16, Ba 5,1-9). És convenient que ho llegeixi el catequista, dramatitzant una mica i fent veure que Déu sempre vol animar al seu poble i a nosaltres.
5. Expliquem o llegim el tema d'avui en el catecisme, de les **pàgines 128-129**. Fem-los adonar que la realitat del mal o la perspectiva de la mort també a nosaltres avui ens poden fer perdre l'esperança. Però **Déu ens promet vida plena, per sempre!**

6. En aquesta esperança hi hem començat a participar pel nostre baptisme, que ens ha fet fills de Déu. Recordem que l'any passat vam veure fotografies d'aquest dia. Avui fem un pas més: se'ns va imposar un nom, el d'un sant o una santa. Qui era? **Prèviament els catequistes hauran recollit una brevíssima informació de cada un dels sants dels nens del grup.** Que els nens la recullin en l'activitat de la pàgina 15.
7. A l'església anem a veure on es venera el patró o patrona de la parròquia.
8. Per acabar resem la pregària de la pàgina 129 del catecisme. Abans de sortir recordem als nens la petita conversa que han de tenir amb els de casa sobre els familiars morts. No es tracta de recordar la mort sinó les coses bones que van viure amb ells i avivar l'esperança.

***Senyor, alimentants amb el Pa de Vida,
ens assemblem més a tu i ens esforçarem
per fer aquest món més bonic i fratern.
Ajuda'ns a descobrir que camines amb nosaltres
i que el món nou ja ha començat.***

SOLUCIONS
Pàg. 14

ISAIES
JEREMIES
EZEQUIEL
OSEES
JOEL

AMÓS
MALAQUIES
ABDIES
JONÀS
MIQUEES

SOFONIES
ZACARIES
NAHUM
HABACUC
AGEU

A continuació, les tres lectures dels profetes que es comenten al quadern

JEREMIES 33,14-16

“Vénen dies, ho dic jo, el Senyor, que compliré la promesa que tinc feta al casal d’Israel i al de Judà. En aquells dies, en aquell temps, faré néixer al llinatge de David un rebrot legítim, que defensarà en el país el dret i la justícia. En aquells dies, Judà serà salvat i Jerusalem viurà segura. I la ciutat serà anomenada “El Senyor és la nostra salvació”.

BARUC 5,1-9

Jerusalem, treu-te els vestits de pena i d’aflicció, posa’t per sempre les gales de la glòria de Déu! Embolcalla’t amb el mantell de la salvació que et ve de Déu, posa’t al front la diadema de la glòria de l’Etern.

Déu estendrà la teva esplendor pertot arreu, i et posarà per sempre aquest nom: «Pau salvadora i glòria fidel.»

Aixeca’t, puja al cim, Jerusalem, gira els ulls a l’orient i mira els teus fills, que la paraula del Sant ha aplegat de llevant i de ponent.

Vénen celebrant que Déu s’ha recordat d’ells!

Havien sortit a peu, conduïts pels enemics, i ara Déu te’ls torna amb glòria, portats com reis en el seu tron.

Déu ha ordenat d’abaixar les muntanyes alteroses i els turons eterns, d’omplir les valls i esplanar la terra, perquè Israel hi camini segur, guiat per la glòria de Déu.

Fins els boscos i els arbres aromàtics, per manament de Déu, faran ombra a Israel.

I Déu guiarà Israel enmig de l’alegria, a la llum de la seva glòria; l’acompanyarà amb la seva misericòrdia, i guiarà amb la seva salvació.

ISAÏES 40,9-11

Puja en una muntanya ben alta,
tu que portes bones noves a Sió;
alça ben forta la veu,
tu que portes bones noves a Jerusalem.

Crida, no tinguis por!

Digues a les viles de Judà:

«Aquí teniu el vostre Déu!

El Senyor, Déu sobirà,

arriba amb poder,

amb la força del seu braç

domina tota cosa.

L’acompanya el fruit

de la seva victòria,

el precedeixen els seus trofeus.

Vetlla com un pastor pel seu ramat:

l’aplega amb el seu braç,

porta al pit els anyells,

acompanya les ovelles que crien.»

Aquí teniu la història del profeta Daniel, per si la voleu explicar als nens.

LA HISTÒRIA DEL PROFETA DANIEL

Quan el rei Nabucodonosor va prendre Jerusalem, a Daniel el van portar encadenat a la gran ciutat de Babilònia on va estar pres durant molts anys. No obstant això, Daniel mai es va oblidar de Déu. Pregava cada dia i el seu comportament era correcte.

Daniel es va fer famós perquè Déu li havia concedit un do especial per entendre els somnis, i Déu el va utilitzar per interpretar els somnis dels reis de Babilònia. Cada un d'aquests reis va recompensar al jove, i va arribar un dia en què Daniel es va convertir en una persona molt important de la cort del rei.

Més tard, els perses van conquerir Babilònia. El nou rei era Darío qui va començar a cridar a Daniel sempre que necessitava consell. Daniel era tan intel·ligent i tan savi que el rei Darío va decidir col·locar-lo al capdavant de tot el seu regne.

Quan els altres consellers del rei van comprovar que Darío afavoria tant a Daniel, es van enfurismar i van sentir gelosia i van tramair un pla per desfer-se de Daniel.

Van formar una comissió per anar a parlar amb el rei, i estant en la seva presència li van dir: *_Que visqui per sempre Sa Majestat, el rei Darío! La seva Majestat hauria d'emetre i confirmar un decret que exigeixi que, durant els pròxims trenta dies, sigui llançat a la fossa dels lleons tot el que adori a qualsevol déu o home que no sigui Sa Majestat. Al rei li va semblar bé, va pensar que això el faria com un Déu. El rei Darío va expedir el decret i el va posar per escrit, però no sabia que havia estat utilitzat pels enemics de Daniel per fer-lo caure en un parany. L'endemà Daniel va pregar a Déu com cada dia ho feia, tres cops al dia. Daniel sabia que Déu és l'únic Déu veritable. Però els consellers del rei van veure per la finestra com Daniel s'agenollava i pregava a Déu. En veure-ho, van anar ràpidament a veure el rei Darío per acusar Daniel i recordar-li el decret. El rei estava molt trist perquè no volia llançar a Daniel a la fossa de lleons, però ja havia signat el decret i no ho podia canviar. El rei va fer portar a Daniel a la seva presència i li va dir amb profunda tristesa: *_Que el teu Déu, a qui sempre serveixes, es digni salvar-te!**

Daniel va ser llançat a la fossa de lleons. Van portar una pedra, i amb ella van tancar l'entrada al fossat. Els lleons estaven famolencs, però Déu va enviar al seu àngel i els va tancar la boca. Tan aviat com va despertar, el rei es va aixecar i va anar a la fossa dels lleons. Tenia l'esperança que Déu hagués salvat a Daniel. Ple d'ansietat va cridar: *_Daniel, servent del Déu vivent, ¿va poder el teu Déu, a qui sempre serveixes, salvar-te dels lleons?._* *_Que visqui Sa Majestat per sempre!*, contestar Daniel des del fossat. *_El meu Déu ha enviat el seu àngel i els va tancar la boca als lleons. No m'han fet cap mal, perquè Déu bé sap que sóc innocent. Tampoc he comès res dolent contra Sa Majestat!* Sense ocultar la seva alegria, el rei va ordenar que traguessin de la fossa a Daniel. El rei Darío va publicar un nou decret que deia: *_En tot lloc del meu regne la gent ha d'adorar i honorar al Déu de Daniel.*

Déu va salvar la vida de Daniel i tots van saber que Déu és el Déu veritable.